

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416205294
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4416205294.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matky K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. 6, XXX XX G. J., a otca O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, zastúpeného Mgr. Danou Hankovou, advokátkou so sídlom Björnsonova 2, 940 54 Nové Zámky, o návrhu matky na úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/109/2016-164 zo dňa 11.07.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného, o zročnom výživnom a o trovách konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril maloleté dieťa C. N. do osobnej starostlivosti matke počnúc dňom 01.07.2015, otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne počnúc dňom 01.07.2015. Zročné výživné za obdobie od 01.07.2015 do 30.06.2015 vo výške 573,64 eura otca zaviazal uhrádzať v splátkach po 25 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Ďalším výrokom rozhodol o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V odôvodnení uviedol, že návrh matky pokladal za dôvodný, pretože rodičia maloletej nežijú spolu od 01.07.2015 a od tejto doby sa stará o dieťa matka. Otec na jeho výživu prispieva sumou 100 eur mesačne a tiež platbami spojenými s návštevou materskej školy. Ďalej konštatoval, že matka poberala do marca 2016 rodičovský príspevok v sume 203,20 eura mesačne a prídavky na dieťa, ktoré poberá aj v súčasnosti vo výške 23,52 eura. Za obdobie od 04.04.2016 do 30.09.2016 matka poberala dávku v nezamestnanosti v sume 15 eur mesačne. Od augusta 2015 je matka zamestnaná na dohodu o pracovnej činnosti a jej príjem do decembra 2015 predstavoval v priemere 24,71 eura mesačne a od januára 2016 23,33 eura mesačne. V skutočnosti, podľa jej vyjadrenia zarobí v čistom 350 eur mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Býva v podnájme, za ktorý platí 330 eur mesačne. Ďalšie mesačné výdavky predstavujú 20 eur za káblovú televíziu UPC, 30 eur za telefón, 20 eur za splátky študentskej pôžičky. Otec za obdobie od júla 2015 do mája 2016 zarábala priemerne mesačne 413,31 eura. Od júna 2016 zarába u terajšieho zamestnávateľa LIVELLO s.r.o., 364,12 eura mesačne. Býva v podnájme, za ktorý platí 300 eur mesačne. Pri určení výšky výživného vychádzal súd z príjmu matky 350 eur mesačne a z príjmu otca 1.200 eur mesačne, do ktorého zahrnul aj tringelty, ktoré otec v letných mesiacoch nepoprel. Vyživovaciu povinnosť určil od 01.07.2015 s tým, že zročné výživné za obdobie od 01.07.2015 do 30.06.2017 v sume 573,64 eura povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 25 eur. Pri úprave styku s maloletým dieťaťom prihliadol súd na záujem dieťaťa a zohľadnil aj dohodu rodičov.

3. Proti tomuto rozsudku podal v časti výroku o určení výživného a o zročnom výživnom v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť. Namietal, že súd prvej inštancie určil jeho vyživovaciu povinnosť voči mal. C. od 01.07.2015, pričom matka v návrhu žiadala určiť vyživovaciu povinnosť až od 27.03.2016. Poukázal na ustanovenie zákona § 77 Zákona o rodine, podľa ktorého možno výživné priznať len od začatia súdneho konania. V prípade dôvodov hodných zreteľa aj spätne, najviac po dobu troch rokov. Matka však takéto dôvody nepreukázala a súd ani nezdôvodnil potrebu priznania výživného spätne počnúc dňom 01.07.2015. Po opustení spoločnej domácnosti (01.07.2015) pravidelne prispieval na výživu syna po 100 eur mesačne a tiež uhrádzal všetky výdavky spojené s návštevou materskej školy. Prispieval aj iným spôsobom, napr. nákupom oblečenia, ortopedickej obuvi a matke prispel, keď bola s dieťaťom v nemocnici. Matka za obdobie od 01.07.2015 do jeho nástupu do materskej škôlky nepreukázala, aké mala výdavky na syna, ktoré by odôvodňovali platenie výživného spätne. Tiež nesúhlasil so záverom súdu, že jeho príjem dosahuje 1.200 eur. Uviedol síce, že v letných mesiacoch má tringelty, avšak ide len o malé čiastky, ktoré nezvyšujú jeho príjem v takej miere, že by radikálnym spôsobom ovplyvnili mesačnú výšku jeho príjmu. Zmienku o zárobku 1.200 eur vyslovila matka a on túto skutočnosť kategoricky poprel. Súd nezohľadnil, že býva v Bratislave, čo spôsobuje jeho zvýšené výdavky spojené s cestovaním do Nových Zámok. Vzhľadom na jeho dosahovaný príjem navrhuje určiť výživné v sume 140 eur mesačne počnúc dňom 01.04.2016, kedy syn začal navštevovať škôlku, s prihliadnutím na vynaložené náklady, ktoré uhrádzal, a to výživné v sume 100 eur mesačne, všetky poplatky za materskú školu v sume 626,36 eura, príspevok spojený s hospitalizáciou syna v nemocnici v sume 50 eur, zakúpenie ortopedickej obuvi v sume 40 eur, zakúpenie vecí potrebných do škôlky v sume 100 eur. Poukázal tiež na to, že navrhovateľke vyplatil dňa 01.07.2015 sumu 1.750 eur, keďže od nej kúpil auto. Výdavky na taxík do škôlky v sume 60 eur mesačne pokladá vzhľadom na výšku príjmu matky za zbytočný.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny. Nesúhlasila s tým, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného za obdobie pred podaním návrhu na súd. Poukázala na nutné výdavky v prospech dieťaťa v minulom období, na ktoré otec čiastočne prispel. Tvrdila, že otec sa nikdy nezaujímal o to, či syn má kde a s kým byť, kým nenavštevoval škôlku, pričom nemá predstavu, čo stojí jedlo pre dieťa. Nepomohol jej, keď bol syn chorý. Ďalej uvádzala, že otec si prebudoval dom v Trávníku, kúpil si vstavaný bazén aj auto zn. Golf, navštívil dvakrát Tatry a v lete bol so synom a priateľkou v Chorvátsku. Syna prihlásil tiež na futbal, čo nemá problém platiť. Ona dáva synovi všetko, čo má, ale otcova životná úroveň je viac než dobrá. Trvala na tom, že otec priznal plat 1.200 eur, a okrem toho má aj brigády, z ktorých má tiež príjem. Náklady na maloletého boli odôvodnené a otcova finančná stránka mu plne umožňuje hradiť výživné podľa rozsudku súdu.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o určení výživného a o zročnom výživnom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok vo výroku o zverení mal. Kristiána do osobnej starostlivosti matke a vo výroku úpravy styku otca s maloletým dieťaťom v dôsledku absencie odvolania nadobudol právoplatnosť.

7. Ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine uvádza, že výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania. V prípade výživného určeného pre maloleté dieťa je možné ho priznať aj spätne, najviac však tri roky spätne odo dňa začatia konania, avšak za splnenia podmienky, že na takéto spätné priznanie výživného existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. V tejto veci podala matka návrh na súd dňa 04.04.2016 a žiadala určiť výživné pre mal. C. počnúc dňom 27.03.2016. V priebehu konania z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec opustil domácnosť dňa 01.07.2015 a odvtedy prispieval na výživu syna po 100 eur mesačne a tiež ďalšími platbami spojenými s návštevou materskej školy a inými pre dieťa potrebnými platbami. Súd určil vyživovaciu povinnosť otca v sume 150 eur mesačne počnúc dňom 01.07.2015 bez toho, aby vykonal dokazovanie, či existovali dôvody osobitného zreteľa, odôvodňujúce

priznanie výživného aj spätne od podania návrhu, t.j. od 01.07.2015, a toto rozhodnutie ani nijako nezodpovedá. V bode 8. rozsudku súd uviedol, že otec na pojednávaní dňa 14.12.2016 súhlasil, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky od 01.07.2015 a aj s výživným v sume 150 eur mesačne. Z obsahu zápisnice o pojednávaní (č. I. 45 spisu) však táto skutočnosť nevyplýva. Otec súhlasil len s platením výživného v sume 150 eur mesačne. V bode 8. rozsudku súd konštatoval, že otec na poslednom pojednávaní súhlasil so zverením dieťaťa matke od 01.07.2015 a s výživným 100 eur mesačne a od 01.04.2016 vo výške 140 eur mesačne s tým, že mu mali byť započítané všetky platby, ktoré doposiaľ uhradil. Súd vo svojom rozsudku len skonštatoval ako otec vypovedal a v bode 9. odôvodnenia rozsudku uviedol, ako sa vyjadřila zástupkyňa otca, avšak vôbec nevyhodnotil vykonané dokazovanie v súvislosti so závermi, ktoré vyplynuli z výsluchu otca. Neuviedol, prečo určil vyživovaciu povinnosť počnúc dňom 01.07.2015, či mal za to, že otec súhlasil s určením vyživovacej povinnosti aj spätne od podania návrhu. Vyjadrenia otca mal posúdiť podľa ich obsahu a podľa konkrétnych okolností prípadu. Ak otec uvádzal, že súhlasí s určením výživného od 01.07.2015 v sume 100 eur, ktoré mal už uhradené, súd sa mal zaoberať tým, či otec skutočne súhlasí s tým, aby súd určoval od tohto dňa výživné k mal. dieťaťu, alebo tým len deklaroval sumu 100 eur, ktorú už na výživu syna uhradil. Je teda zrejmé, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, ako dospel k záveru o určení vyživovacej povinnosti počnúc dňom 01.07.2015.

8. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní otca urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o určení výživného a s ním súvisiacom výroku o zročnom výživnom nie je preskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pričom odôvodnenie rozsudku nezodpovedá požiadavke presvedčivosti súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) najmä v časti týkajúcej sa úsudku o určení vyživovacej povinnosti od 01.07.2015 a na to nadväzujúci výrok o zročnom výživnom.

9. Keďže s ohľadom na uvedené neboli v tejto veci dané podmienky ani na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu, odvolací súd tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vec znovu prejedná a posúdi, či z obsahu vyjadrení otca a tiež z odvolania otca možno vyvodiť záver, že súhlasí s určením vyživovacej povinnosti voči mal. Kristiánovi aj spätne od podania návrhu. Zároveň sa bude zaoberať existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali určenie vyživovacej povinnosti spätne od podania návrhu. V prípade prijatia záveru, že dôvody hodné osobitného zreteľa sú dané, uvedie ich vo svojom rozhodnutí a rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti súdneho rozhodnutia. Ak dôvody hodné osobitného zreteľa nezistí, určí vyživovaciu povinnosť otca voči mal. dieťaťu od podania návrhu, t.j. od 04.04.2016 s prihliadnutím na odôvodnené potreby mal. dieťaťa a aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, prihliadajúc súčasne aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky. V tejto súvislosti sa súd bude zaoberať aj dôvodmi, ktoré viedli k ukončeniu pracovného pomeru otca dňa 07.06.2016, ktoré malo za následok zníženie jeho zárobku zo sumy 413,31 eura v čistom (priemer zárobku za obdobie júl 2015 až máj 2016) na sumu 376 eur v čistom, ktoré dosahuje v súčasnosti. Vyhodnotí, či dôvod ukončenia pracovného pomeru bol objektívny alebo subjektívny a v závislosti od tohto posúdenia vyhodnotí, z ktorého príjmu otca bude vychádzať pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu. Ak súd skonštatuje, že sa otec zo subjektívnych dôvodov vzdal výhodnejšieho zamestnania, kde dosahoval vyšší príjem, pri stanovení výšky výživného bude potrebné vychádzať z vyššieho dosahovaného príjmu otca. Pri novom rozhodovaní bude mať na zreteli aj odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti a preskúmateľnosti (§ 220 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).